

Lesninger Kristi legeme og blod (år C)

---

1. lesning 1 Mos 14,18–20 *Han bar frem brød og vin*

I de dager kom Melkisedek, Salems konge, ut med brød og vin. Han var prest for Den Høyeste Gud. Han velsignet Abram og sa: «Velsignet være Abram av Den Høyeste Gud, han som skapte himmel og jord! Velsignet være Den Høyeste Gud, som har gitt dine fiender i din hånd!» Så gav Abram ham tiende av alt.

Responsoriesalme Sal 110 (109),1. 2. 3. 4

Omkved: Du er prest til evig tid, på Melkisedeks vis.

Herren sa til min Herre:
«Sett deg ved min høyre hånd,
til jeg får lagt dine fiender
til skammel for dine føtter.»

Ditt veldes kongestav skal Herren utstrekke fra Sion,
du skal herske blant dine fiender.
Kongsmakten er din fra opphavet av,
den hellige prydelse fra din gryende ungdom.

Herren har svoret,
og han angrer det ikke:
«Du er prest på Melkisedeks vis,
til evig tid.»

2. lesning 1 Kor 11,23–26

Hver gang dere spiser og drikker, forkynner dere Herrens død

Brødre, jeg har selv mottatt fra Herren dette som jeg har bragt videre til dere, at i den natt da vår Herre Jesus ble forrådt, tok han brødene, fremsa takksigelsen over dem, brøt dem og sa: «Dette er mitt legeme, som er for dere. Gjør dette, for å minnes meg.» På samme måte tok han også begeret som fulgte aftensmåltidet, og sa: «Dette beger er den nye pakt, sluttet i mitt blod. Gjør dette, hver gang dere drikker det, for å minnes meg.»

Ja, hver gang dere spiser dette brød og drikker dette beger, forkynner dere Herrens død, inntil han selv kommer.

Sekvens

Denne sekvens er valgfri og kan synges i sin helhet eller fra
* Se det englebrød (alternativ I). Den norske gjendiktningen, Sion, pris din saliggjører, er gjengitt som alternativ II:

Alternativ I

Sion, pris din saliggjører,
pris din hyrde og din fører,
syng hans lov med sang og spill.

Hva du evner, skal du vise,
ingen kan til gagns ham prise,
ingen ord kan strekke til.

Brød som lever, og som tenner
liv i den som brødet kjenner,
gjenstand for vår hyllest er.

Siste kveld til sine venner
ga han det med egne hender,
ingen tvil kan rommes her.

Lov skal klinge, lov skal lyde,
lov skal glede, lov skal pryde
hjerterets jubelsang og ord.

For i dag vi feirer minnet,
det som aldri bort kan svinne,
om det første nattverdsbord.

Påsken fra den gamle pakt
viker for den nye makt,
alt blir nytt ved Kongens bord.

Nye lov må gamle dømme,
skyggen må for sannhet rømme,
natt for lys på Herrens ord.

Det som Kristus den gang gjorde,
bød han oss fra nattverdsbordet
gjøre for å minnes ham.

Og han ga en hellig lære:
Brød og vin skal offer være
som til frelse bæres fram.

Kristentroen vitner dette:
Brødet blir hans kjød med rette,
vin forvandles til hans blod.

Ta det, se det, kan du ikke,
det er skjult for våre blikke,
mot natur, erkjent i tro.

Brød og vin er tegn, og ingen
ser det som er skjult i tingen:
Største skatt på denne jord.

Kjød er føde, blodet drikke,
Kristus hel, han deles ikke,
hel i begge ting han bor.

Deles ikke når han nytes,
minker ikke om han brytes,
like hel til hver seg gir.

Nyter én ham, nyter mange;
brødet tæres mange gange;
ufortært han alltid blir.

Gode får det, onde får det,
men så ulikt begge går det:
én får liv, en annen død.

Godt er livet, ond er døden,
begge fikk den samme føden,
ulikt virker samme brød.

Brytes brødet, må du minnes,
i hver del det finnes.
Visshet her kan bare vinnes
når du fullt og fast det tror.

Ytre tegnet kan få lyte,
tingen selv kan du ei bryte.
Herren som du får å nyte:
alltid ens og like stor.

* Se det englebrød som lønner
vandringsmannens fromme bønner,
sanne brød for Herrens sønner,
ikke slengt til hunder små.

Tegn for dette har vår viten:
Isak engang, Lammet siden,
og fra ørkenvandringstiden
manna som på marken lå.

Gode hyrde, sanne føde,
Jesus, tilgi oss vår brøde,

vern oss, du, i all vår møde;
hjelp oss gjennom verdens øde
frem til alle goders land.

Du som allting vet og veier,
her i dødens dal oss leier,
gi at vi må vinne seier
og med dem som arven eier,
benkes hist med glede kan.

Alternativ II

Sion, pris din saliggjører,
pris din hyrde og din fører,
si ham takk, syng gledeskvad!
Se nu til hva du kan evne,
større dog enn ord kan nevne,
er den venn som gjør deg glad.

Se, et måltid nu opprettes,
brød og vin i dag fremsettes,
livets beger, livets brød!
Skaren, tolv i tall, er liten,
vokser talløs til med tiden,
skal ei lide hungersnød.

Brødet, vinen, signet, viet
i hans navn som oss har friet,
er hans legem og hans blod.

Ei forstanden det utgrunner,
troen ene ser Guds under
og hans skjulte gave god.

Gode hyrde, brød til livet,
takk for du deg selv har givet,
takk for livets kilde sann!
Fød oss, vøkt oss, la oss finne
dine goder hisset inne
i det sæle livets land!

Du som alt formår å virke,
samler her oss i din Kirke
ved din Ånd og ved ditt ord,
gjør oss dine helgner like,
brødre med dem i ditt rike,
søsken hist om himlens bord!

Halleluja Joh 6,51

Halleluja.

Jeg er det levende brød, kommet fra himmelen, sier
Herren,
og den som spiser av det, skal leve i all evighet.

Halleluja.

Evangelium Luk 9,11b–17

Alle fikk spise seg mette

På den tid talte Jesus til folkemengden om Guds rike, og dem som hadde legedom behov, helbredet han. Men da dagen begynte å helle, kom de tolv til ham og sa: «La nå folk dra avsted, så de kan gå bort i landsbyene og på gårdene her omkring, hvor de kan komme i hus og få seg noe mat. Stedet her er jo øde.» Han sa da til dem: «Dere kan selv gi dem mat.» Men de svarte: «Alt hva vi har er fem brød og to fisker – hvis vi da ikke selv skal gå og kjøpe mat til hele denne mengden?»

Det var omtrent fem tusen mann der. Jesus sa da til disiplene: «La dem slå seg ned i grupper på femti.» De gjorde så, og fikk alle til å sette seg.

Så tok han de fem brødene og de to fiskene, og med blikket løftet mot himmelen fremsa han velsignelsen over dem, brøt brødet, og gav disiplene det for at de skulle dele ut til folket. Og alle fikk spise seg mette. Det som var til overs ble samlet opp – tolv kurver!